

29.8.2009

Sobota 29.8.2009

Ráno jsem o mém novém nábojovém jídle a pár račinným balit. Jiště se jsem více odhalil, že mi brácha přijel jen prádnou kerakou od vauče a prompně jsem rájel ardem na letnou přijít si vauče od Vaška a Martinou, kteří se zrovň chystali na Mallorca. Balení šlo docela pomalu a nakonec jsme autem vyjeli až ve dvě místo plánované půl dvanácti. Nášletk byla Praha prádná a za 20 min jsme byli na Pambráci. Vyložil jsem mámu s věcmi a odjel auto před Andreou T-Mobilem. Už jsem se vrátil měl jsem malozně věci i zolo. Podarilo se mi řídit sedadlo sám pro sebe, ale zase v první řadě nach schotama, takže si mělo kvůli záhadě malozněm volny. Vyjždíme kšně po třech hodině a míáme do Brna, kde nabíráme 4 lidi, dalař * dva nabereme na hranicích Štalie a Rakonska. Každé cca 3 hodiny slavně na lok 20 minut na pumpě. Ze začátku nemůžu usnout, ale k ránu kypotivou usnu na měškil hodin. V noci je v autobuse pěkná kina, jiště se mám spousta oblečení. Kolem 10h zastavujeme v Pise, kde rozpoštíme časovou rezervu, ať nečkáme rhytémě dlouho v jistém. Vyjdeme spolu s Milošem a Oslavou a nřecanžim vřítákem Radimem z Trenštalnu. Nemí moc čas, hal jsem proběhneme odví zřekně vřě a rychle zpět k autobusu. V příchovu čeráme na maloděm ve stinnu, venku je velké vedro. V půl dvanácti se malodíme a ve dvě loď vyplavá. Sedím v lebatě ve stinnu na horní palubě, čtu si detailní instrukce a jsme dostali a píšu deník. More je docela klidné, loď se bouje minimálně. * více mám v autobuse první film Bolívar

4 hod cesty rychle ubíhá. Cestou můžeme odskočit Elbu, kolem které
přistaneme ve městě Bastia a přepravíme se busem asi 10 km na
jih do kempu přímo u moře. Po přečtení detailního itineráře na
kolo konečně činím finální rozhodnutí - první 3 dny půjdu pěšky
v horách a chvilku pojednu na kole, protože cyklo část málovět dní
i jeví varianta. V kempu si postavím stan bez kování, protože to
nemýšlím na dlouho a je krásně teplý večer. Chvilku si kapanu v moři, je
krásně teplé, ale docela špinavé a jsou vlny. Po moři si dám sprchu a
pak si jdu smířit ráno k večeru na suchý strom k moři, je už po
západu slunce, ale pořád teplo i když dost fouká. Za snídačinky
dopisuji v obrovské dešce. V půl deváté jdu ještě s Mitošem na
procházku k moři. Sedíme na suchém kmenu u moře, pozorujeme
hřívky a kvaňme. V deset se vrátíme ke stanům, vyčistím si ruce a
jdu spát. Je krásně teplo, můžeme až moc. Teplota ubírá 25°C,
proto jsem ani nenandoval kování.

pondělí 31. 8.

V noci musím dvakrát na záchod, pořád je teplo. Budím se v šest,
ale vstávám až v sedm. Ranní minimum je 20°C. Snídani mám
připraveni předem. Máme makrony, vajíčka, chleba s marmeládou a
cornflakes. K tomu čaj nebo kafe. Po snídani se pomalu pouštím

do balení. V půl deváté mám kabaleno, rozhodnu se odskočit, půjdu dešce
a chvilku kedu. Autobus přijel až v půl jedenácté. Malujeme věci,
odpojíme vyčistíme a vypravíme. Jedeme nejprve podél pobřeží na
jih, pak odskočíme na západ do vnitrozemí. Jedeme skrz soutěsky,
kde vede i telesema, protékající říčka vyhledá spoustu nádherných
míst. Pak odskočíme do ještě větší soutěsky a začneme stoupat směrem
do sedla Col de Tergio. Silnice je velice úzká, kvůli chvilu musí
autobus zastavit a občas se vyhnout s protijedoucími auty. Ještě
daleko před sedlem ve vesnici Albertacce odbočíme z hlavní silnice
a po úzké asfaltce dojedeme do vesničky Callarima, kde vystoupíme.
Kolem se pasou krávy a volně pobíhají prasata. V jedné vypravíme.
Chvilu jdem ještě po asfaltce. Okolo roste spousta ostružin, jsou sladké
a moc dobré. Vidíme kolem spoustu zidých kaštanů. Silnice se mění
na prašnou cestu, jedeme skrz borovicový les, kde se opláchneme v potoku
a doplníme vodu. Je pořád jasno a teplo. Pozvolna stoupáme lesem
a už ve tři jsme u chaty Bergerie de Ballone (1432 m). Za dvě
hodiny jsme vystoupali 350 m. Ubral jsem si kamennou ohrazení
a postavil stan, vzhledem k počasí jen kování. Pak jsem si dal se dešce
ve stínu oběd a po něm se tam vykoupal. Voda převařené nebyla
dobrá, mírně studená byla. Po příjmu koupeli jsem jen s fotákem
vyrazil do lesa k chatě Trighiello, lesu lemowały obrovské měchle
sok let staré borovice. Moc se mi tu líbí a hodně fotím. Můžu měchle

krásných lidí. U chaty to dočím a jdu zpět. Polkousím spoustu
ječtek a tu volně se pasonas beráky. U stánu si k večeru vrátím
čarčeku a instantní těstoviny. Pak si spolu s ostatními jdu sednout
na terasu a díváme si červení víno. Sedíme tam až do tmy, měříci
je skoro v úplném, takže se dá chodit i bez čelovky. Kolem půl
desáté jdeme spát. Mni nemá vinnu. Kempování u chaty stojí 3 eura na
osobu.

úterý 1.9.

náos 10°C

Spím skoro celou noc až do sedmi ráno, dokonce jsem ani nemusel
v noci na záchod. Vyplyním ranním sluncem osvětlené stěhy, opláchnu
se v polce, vrátím čaj a dám si snídani. Pak račinu balit.
Ubrát v devět jsem na místě osazen a vyřídíme. Máš peleton se
rychle roztrhá podle vyhládky, ja patím k těm pomalejším a
většinou dobrý jdu sám, lesta nejprve klesá a pak navazuje do
vedlejšího náholí. Jdeme řídkým borovím lesem v polo stínu. Tenbu
je jasno, ve stínu je více 25°C, ale na sluníčku je vedro. Po 9,5 hod
chůze začínáme stoupat po skalních stupních do sedla. Přebíráme
několik potůčků, kde se dá doplnit voda. Pod poslední velkou borovicí si
děláme ve stínu přístřešek na ovocinu. Kousím volal Veronice k nasedání
ale je špatný signál, takže je pošlu SMS. Pomalu stoupám do sedla a k té re

Ref. Ciablula di i Mori (1990m)

mé pol. U posledně jsem v sedle, je tam pěkný výhled. Už je vidět
nedaleko chaty. Dám si ovocinu a protože je lepší signál, zavolám Verice.
Dojdu k chatě, vyberu si místo na stan, dám si oběd, postarím stan a
v půl druhé máš šel vyřídíme na nichol Paglia Uta (2525m). Chvilí jdeme
po suti až do sedla, kde Mareš vybere do skalního okna. Milosé = Matyho
kloží koleno a vrací se. Ze sedla se má leze po skalách po čtyřech.
Až po 10 minutách berem skalnu městastně kolenem v skálu a obrátim
si stoup. Kolem mi kře kře, Mareš má káránu a ránu mi oslí.
Chvilu váhám ještě jít dál, ale raději se vrátím. Potasi je stejné místo,
na druhé straně sedla není nic vidět, protože až do výše sedla jsou
mraky a mraky se valí i z druhé strany. Opakně se se vrátím k chatě,
naberm vodou, umyjmu si nohy a ještě jednou vydesinfikuju koleno. Pak
si jdu sednout do stínu přístřešku s vavřcem a dopisuju deník. Venke
okolo se valí mraky, ale nad námi je pořád jasno. V půl páté se vrací
vicholová chůze, výhled byl prý moc pěkný, ale asta arábčaná.
Nakonec šli dohlo jindy, kde byly píemí lana. Kolem páté dorazí stupjane
asi osmi lechů, s problémy hledají místo na stan, protože tu je už spousta
lidí, odhaduju to tak na 50 lidí v chatě a okolí. Jdám si k večeru instantní
těstoviny. Po večeru hezjeme karky, Mareš máš navíc pír, kde se postupně
ubírají karky. Nakonec prokeže Mito - Milhouse, který máš dvě
láhev vína. Mě jako jedinému vstaly všechny 4 karky v ruce. Kolem
deváté jdeme spát. Měsíček krásně svítí a mraky se rozpuštěly.

středa 2.9.

U moci se mě kolikrát budím, ale hned usnu. Večer ložím se dřívem
a spacákem a malovce ho zapnu. Jenže ráno mě je definitivně rozbitý,
když jdu o půl šestý na ráno, tak mě spacák nezaprnu. Vstávám
v 6:15, dám si snídani (chleba se salámem + sýr + malovce),
vyběhnu bratru na ráno a ráno kábit. Rychle se odepnuje, tak
postupně odlehčím jednodušší cestou. Snídám si z ledna obraz,
který se promítá a dám si na něj proužek dezinfekce. Měškám a
na místo proužek dorazím až v 8:05. Vstávám mě šli, šli na mě
Marek a hned vyběhli. Já ještě jdu a měřím si, že Marek
rád měl dělat, ráno co já jdu po hlavní cestě po vrstevnici.
Nevadí, aspoň se pochová na vedlejší hřeben. A stálo to za to,
že od tam bych viděl až k moři. Jdu velmi rychlou chůzí, aby
na mě ostatní nečekali. Když se vrátím z práce, akorát jde Pavel
se Gibou. Jdeme ve směru podél potoka, míjíme několik potůčků
hřeben a mezíček vodopádů. Ze druhé strany šli a objevují se první
stromy - obrovské borovice. Borovna dle mého podíl potoka až k moři
kde na nás čeká abych. Marek se stihl vykoupat. Poté dle mého
dost hřeben. A moři opouštíme podél a povolna stoupáme lesem
až do sedla, kde jsem dorazil kolem 11. Dám si ve stínu oběd a pak
opět s ostatními čelíme až do 12:30 na hro. Pěšáci doplní práce,
já se přebalím do vycházkového. Kdysi si chvilku odpočinu až v sedle

(jsem asi 500m pod sedlem), tak mě ještě kus popovzru. V sedle
definitivně nasadím na kole. Kdo s bránu má mi přijde dost
nedobře a tak jdu opatně. Hlavně na první vyhlídce, kde jdu
dva lchy, co jdu kolem Koryty na kole na kolo. Takže tam
poblíž rodině karanténě prasa, která nehorázně ~~ho~~ houčí na
hřebeně jídlo a dokonce se ochotně nechají dlat. Vůbec je na
můj vkus na silnici moc eníak trávy, prasa, před kolo mi
vstěha i jedna kosa. Vrhám si rohož na kole a počítám dle
foto. Nejprve jdu borovicím lesem, pak jsem křižáček a z nich je
soutěska. Silnice je kámen a ne stálo a nic. Pohled přes město
vidět dle do propasti není pro slabé matky, raději jdu uprostřed
silnice. Dojdu do městečka Eica, jedné domy ve směru. Na jeho
konci konám dle do soutěsky Spelunca, poblíž tam dva hřeben
z Marka Zelandu. Máme čas a tak odbočuji z hlavní silnice a sjíždím
do soutěsky Spelunca. Záměru kolo a jdu se chvilku prožil pěšky. Kola
vede lesem a moc toho není vidět. Káča došla kře a je zde.
sponza nádherných hřebenů o přičračenou vodou. A když
sponza hřeben. Nechtěl jsem a jdu se v tom vedru osvěžit do hřeben
hned u silnice, pota je nejnižší. Proplav pod mostem, chvilu se objeju
a osušim na sluníku a jdu na kole přes vesnici Oka do Porta.
Do Ogy je to do kopce, po tom dlouhém sjezdu to je nezvyklé. Pak sježu
do Porta, chvilu hledám kemp až objevím náš autobus, je kousek před

na na na

hodin, tak jedu na kole do přístavu, je to 3 km. Projedu si malebné
staré město, je krásně osvětlené světelným sluncem, dojedu až na
pláž, voda je překvapivě čistá, tak neodolám a jdu si na chvíli zaplavat.
Ještě, než jsem neryndel z vyblouknuté plavky. Z moře prorazila vlna
a vjedu do přístavu a odloží hodiny. Do kempu přijedu obrovit v sedm
na briefing. Zakládám se zde a týž a už se mi nechce nic povídat, tak
si jen oběju kládou, sráem je a bagelom a kečupem. Pak popojím
růžové ráno, kečup u autobusu a spát jdu kolem 23. Je teplá noc, snažím
se vřít do kempu na dole a nepřítit se.

Dnes jsem ujel 42 km na kole

čtvrtek 3.9.

Včera jsem dole sedm, v půl osmé je snídani - dnes vajíčková pomazánka
s čerstvou bagelom. Po snídani se rozbíhám na pěší výlet a s Radimem
z Kozlovic a s přivodem Jirkou vyjíždíme dobýt vrchol Capu d'Orlu
1294 m. Jirka koupil v supermarketu turistickou mapu, já bagelom ke
snáničce. Po deváté vyjíždíme. Nežme jdeme 5 km po silnici směr Piana.
Nejpříjemnou cestu nám kompenzuje krásné výhledy na skalnaté pobřeží.
Po pěti km jdeme skrz lesem kolem vodárny a pak jdeme konečně na
základní pěší cestu. Cesta vede lesem prudce do kopce. Jirka počítá
něco vypráví. V půl obědě maršujeme na pramen a doplňujeme vodu.
Teď z nás šel proudek, ještě se jdeme se slánu. Po hodině cesty hruštem

lesem se dostáváme na plošinu, kde je řídký les a objevují se první
skalky. Na jedné osamělé balvan vylezeme, je tam pěkná vyhlídka.
Již teda vylezem až na druhý polek, při prvnímu poleku mě chvilka
intenzivní potucha a breňky jsem stihnul sundat v poslední chvíli.
Až mi nesedla vajíčková pomazánka. Ještě se mám dost koalebného
papír. Přerazíme koroufem lesem pomalu vzhůru kolem četných
skal, občas skrz suché planiny. Skalky jsou hodně světlé, mají
spondu dír a krásné tvary. Pomalu nastoupáme pod vrchol, kde
rovná prudká stoupaná po kamenech. Skládá se do nás velmi odně
páči. Jirka a Radimem jdou hodně rychle. Snažím se řídit tempo
dvít, ale kovářem motor - nemůžu popadnout dech a studly mi
nohy. Vyrazeně volnějším tempem se sunu na horn. V půl druhé
jsem konečně nahore. Díváme neholné pivo co rest Radim a sráem.
Já mám bagelom a pšavitom. Povale houkám mraky, část jich je
ve slánu a když se dýláme z odhodu, zabývají nám mraky už
většinou výhledu. To bylo o fouk. Po druhé hodině jdeme dolů. Jirka jde
napřed, chce křvat skrz les. Ale když zjistí že je obtížný, tak já
s Radimem projdeme kolem a vrátíme se stejnou cestou. Když dlouho
nevycházíme Jirka, tak mu volám a on už prošel skrz les a je v sedle, kde
na nás hostinně číhá než to obíždeme lesem. Tak nás číhá 1000 m
prudké klesání lesem. Kečupem a cestu nám rychle ubíhá. Cesta vede
přívos do kempu, kde se vrátíme na vodovodní kochonky, potoch

mám už dostka vody a máme pěkný jízdo bránu. Jště 2 km po silnici
a jme v kempu. Dáme si studené pivo a kochančky. Pak si dáme sprchu,
kajdu na chůli do baránu a pak se u něj vyhrávkem na sluníčku. Po
krápfingru vypravíme s Pavlem do města na večer. Dajde nás skupinka
dabůch 6 cyklistů, tak se k nim přidáme. Po dlouhém volání
vybere restauraci s krásou kousk od moře. Dám si menu za 22€,
jako předem mám velké krevety, jako hlavný chod rybu a 2 krevety
s mňůstkovou omáčkou. Druhá je ~~zelená~~ zelená křavičková s jehodou.
K tomu mňůstkovú volčianú bílé víno. Moc dobré, ale vypráví jme
předě, ~~to~~ a dlouho čekáme na jídlo, takže jme už v duch.
Do domu se dostáváme už kolem půlnoci. Teplota nad domem ukazuje
26°C. Úpatně spím a pořád se probouším. Při tom jídle nešlo moc,
ale asi to má jo.

pátek 4.9.

Kámo odjíždím v šest nespaly a volčianú; jště že jsem si věna věna
restabil. Dojdu si do koupelny a na snídaní jdu už v cyklistickém. Dám
si bagetu s pšticovou pomazánkou, hodím si věci do autobusu a
v 7:40 vyrazím na kole. Dnes je krásně krásou vyprázdněno oblačností, takže
nemá žádné vedro. Silnice pozvolna stoupá, mám pěkné výhledy na

skalnaté pobřeží, které je ale ve stínu. Jede se mi dobře, občas radlám
na foami. U skály jménem Psi hlava rambou kolo a prohrám se
autobusem Nisemi na státní Pevnost. Jem tam za 20 minut a sám.
Oblačnost se začíná lhat. Když dorazí davový turistů, pracím se
rychle zpět a jedu na kole dál. Projedu si kole vesniciu Piana,
která má být jedna z nejhezčích na Korsice, ale mě nijak nenadchne.
Kousek na Piana je sedlo a po 73 km dlouhým začíná dlouhý
sjezd. Silnice je širší a krajina nudná, tak to docela valím.
Po asi 20 km se dostávám na pobřeží a hned je to zajímavější. Jak
se vzdaluju od hor, tak se zlepšuje počasí. Mám časový stluc,
tak moc nechatím a šlapu rozta. Pro jistotu pošlu SMS, že mám
přít hodiny zpředem. K autobusu dorazím v 11:30, už mě oháneli.
Rychle si zaplavu v moři, dám sprchu a v poledne odjíždíme. Za
několou hodinou nás autobus vypravuje v hlavním městě Ajaccio.
Jichnu se od rychlu, projdu kus nábreží a zastavím v přesezení na
oběd. Nakonec si místo pizzry objednáme mňůstke (alánsky) na kousky
spisat a melituju. Dostanu obrovskou kromachu asi 100 mňůstke ve vyžitajitě
omáčke. K tomu obrovskou kromachu hranoly a bagetu. Obmalu si
vyhubimávám tu dobrotu s bílým vínem. Blásky omně věchny, hranoly
necháám (čist). Po obědě se odvalím k přístavu jehel, kde se stínna
dopisujujme demů. Pak se jdu projít po městě, u toho bečám 20 minut
s bráchou, jem v časové tísně a pak rychle pospíždím po pěti rově

z autobusu. Dostal jsem minuty před odjezdem. V 16 vyrazíme do hor. Klíčovým
do sedla Vitarovne, ale silnice je lepší než do sedla Tengro. Před sestou
jsem v kempu. Je tu velmi chladněji a hodně fouká. Slavní si stan
dole u plotu, maršim si polívku. Původně jsem chtěl vstát u polívky,
ale měl jsem hlad, tak jsem si dal pít kávu s jogurtem. Vyšel jsem,
že mi vyšla čokoláda v vyložovací, tak jsem to pít hodiny číst
včetně věth věh k hrámy. V pít devět jedi pít devět do osvětleného
přístěpku a konečně ho dopřít, že je ušlech. Mraky, které haly
hony se rozpustily a jsem jasně vidět hvězdy. V 21:30 se jedi spít
a spát. Poprvé nasazuju na stan hrámy.

Dnes jsem ujel 46 km.

úvaha 5.9.

V kempu spíme dvě noci, tak náno nemusím trávit. Má jsem se ale nespál,
protože mě v noci budil náh jás lomcoval se stámem. Ke 4 jsem sel na
ráchod a rovnou přidal klobíky doprostřed stěn. Venku je měsíc v úplňku.
Lidánie je už v sedm a krátce po pít osmé vyrazí pít skupina k
vedená Zubou. Je nás kolem 12. Popojedeme pár kilometrů kusem
k nádraží Vitarovne a v osm vyrazíme na cestu na vrchol Monte d'Or.
Jedeme docela rychle lesem, cesta je velmi dobře označena. Venku je

jasno, jsem pít v sedle Vitarovne se honí mraky, a hodně fouká.
Po hodině chuce pomalu končí les, na vrchol od severu tu nejsou velké
ke borovic, ale spíš líbňáče. Cesta je rozjímará a počítá je na co
končit. Po 2,5 hod dojdeme ke žlabu, kde se musí přelést kamenné
stupně, je to strmé a námahevé. Nad žlabem je bravnatá plavina,
kde spátíme. Lucka žle a původce, že na vrchol to je přes hodinu a
hrdi, že vrchol nad námi není ten pravý. Vyrazím jako první, po
chvilí je křičovka, ale pít pít se chacejí a cesta je dost obtížná.
Váham jestli jedi správně, ale není zde jina' alternativa. Na posledním
skláním stupni si zase ukousím kus stropu na koleně. Nakonec na
vrchol je křič o nápisem d'Or, takže Lucka klesla a za 20 min jsem
vyšel. Nakonec nahoru vyšel úplně všichni. Radím tu čeká už hodinu
na vrchol přívěrně fouká. Máme krásný výhled na všechny strany, jen
a výhled se nasouvají mraky. V chvilí na vrchol dorazí pít a vrátíme
se. Dám si čaj, nakládám spoustu pít a po jedné vyrazíme dolů. Mára
nám pomáhá překonat nej obtížnější místo kousek pod vrcholem. Ale
i potom je cesta poměrně obtížná a vede po křivce. Z křivce klesáme
po kamenech do údolí. Za chvilí jsme v lese a cesta je mírnější.
V pít křič dorazíme ke kasčičám Anglaid. Jsem v první větš
lidi se konpeme. Voda je přívěrná a hodně studená. Pak se nahřívá
me na sluníčku. Po hodině vyrazíme, jedeme podél spousty křivých
lidi, taky se tu spousta lidí konpeme. Jedeme docela rychle a kousem

pid polé žene v autobusu. V kempu si vařím v přístěšku špagety a
kečupem a lunchmeatem. Udělám jíh krásně mrať a asi třetinu
vyhodím. Na kálm se mi nasaduje mrať a dostane pár kousků
lunchmeatu. Po večeri pociťám krájeř zeleninou, popijím víno a na
mstihu on-line sleduju fotbal. Když skončí, jdu spát. Naštěh se
vklidnil vlt.

neděle 6.9.

Dnes je snídane na přijatelkou omrou a tak vstávám po sedneš.
Nefondulo a hřp žsem se vyopal, jen má vrbndil škeřel psa. Běno
spedla rosa a stan je jěně mokryj. Zabálím si věci a jdu na snídani
máme leškovinový salát. Stan nestihnuť nachromt, tak lo balím
mokerj. Špěku d'šro mž od rána halí mraťky. V 9:20 vyraťím s
Lucem jěto jědmi z posledních. Nejsme vyhodnámě do sedla Viravone a
pak nás čeká dlouhý sjězd. Jsem rád, že jsem si na něj vral křito s
dlouhým rukávem. V první vesnici stavím u peřámy, kde si Lucia
koupla snídani a taky si něco koupím. Po chvíli satočme z hlavou
a načeme dlouhý stoupaní do sedla. Kéčám o Lucem a cesta nám
mžehle mlíží. Glance má jěně pěe, aspoň, že část je se stěm. V sedle
je parádní výhled na hory, mrať nad d'šro se mž rozpuchil. Dám si

vařím a spustím se dolů. Těhvice je hodně nevalitná a každou chvíli
je namí velká díra. Po večeři hodine stavím u hře Purcelli na
koupání a oběd. Voda je ledová, tak dám jím jai kemp. Po obědě
chvilu vlesám a pak je vyjězd do sedla ra městem Tolla, kde je
výhledka na místní přehradu. Ze sedla to je dlouhý suchný sjězd
bez stěm a rájímavjeh výhledu. Chci se vyhnout dálnici a tak
s pomocí Tomona bloudím kvařem a abylek do Portaccio jědu po
velmi přešetrované D55. Díky pomoci nepěhědku malou ceduli
na kemp a prudkým stoupaním tam dojedu. Vybálím mokryj stan,
pobálím Lucem a jědeme spolu z moři. Chvilu si rozpravu a pak se
nabíráme na pláči. Po hodine se vracme do kempu, dám si sprchu,
udělám večeri a pak dopisuje deník. U moře je krásně heřlo.
Dnes jěm vyjel 80 km + 4 km z moři a zpět

pondělí 7.9.

Snídani je zase v om, kendlorát s lucemním výhledem na zátoku.
Zabálím věci a stan a po devět vyraťím. Pomluvíme si sraz na pláči
s Gubinson a Medaionem. V kempu sjědu prude dolů abylek o kus vedle
znova prude nachupal. Projedu se mrať krásným vitama a pak jědu
podél pětěři. Udělám na Z'Šukela, chci se podívat z jědmi z mnoha
věci na pětěři, ale vede z mž křita přašnáčka, tak jím objědu pološtrov

a vyfouknou krásné skalky. Je zprítelňujú doručím na plaži Vertigio, kde sú
na mi čerá gálm. Je to ráčím najlepším korpám, kurborný púrel, kľední
more a neveriteľné čistá voda. Po osvěření volím méne fiekventovamon
silnici D155. Z kavnice Portugliečo je dlhá a široká stoupaná. Dojedem
gálm, ktorá máč kolo a s úlevou sľem k kola a kľáčím kady. Stoupanám
sú na kúřoválnu s D55, kde si korpím vodu, púřivo a dáim chľedí pavn.
Je sú pľedne a slunec púř s 106. Púř svatúne na slunec má dŕedem Zádla,
Pavľina a Slona. Tak se k mím púřdám a jedeme do Třilítov. Sde jsou
relyby nejstaršého ořídlení na Kavnice Platíme vstupné 6 euro a během
púř hodiny si pŕojdeme celý areál. Pak sjedeme zpět k moři a dojedeme
do kempu do Propiana. Mňota na slunec máme zase na kopeč na suché
křavné. Postavím slunec a sjedem se k moři vyřdavat. Bohužel jsou docela
slunec. Potom jedem s Zádlem do města nakoupit zeleninu a vřno. Z kempu
od kavnice pozoruju rájod slunec púřmo do moře. Za čera si varím
veřeči a na dářvám si vychlazené mřčové vřno. Keváme s Radimem, Pavlem
a Slonou. Kolem 13 jedem spát.

Dnes jsem ušel 72 km + 32 km na nákup

úřuný 8.9.

Vstávám sú v 6:30, vyřpal jsem se do mřčova. Venku se sú rozhodmřvá a
já na řídliče púř slunec dopisuju denřt. V kavnice je snřdáně, dnes obľčevám
mřsa se salámem, sřřem a zeleninou. Venku je vyřdává obľčevost, ale rychle

Handwritten signature

se rozpouřbí a je vřt jasnó a teple. Po devětí nakřdávám kola do druhého
edjerdnu Adventury, který je s námi v kempu, pŕobně naši řídliči pŕedě,
ře mají mřt nářod na kompletní den volna bez jedné řřidy. Autobus
nás popovere asi 20 km do vnitřozemí a dál jedeme na kole. Cestou si
pŕubřičím kavnice mabřevný korborem řřivou. Čerá máš 12 km stoupanám
do sedla Col de St Etienne 1000m. Jedeme po lidupřáčdně asfaltce
s mřangm stoupanám a mřborodmřm slunem. Ujedem chľedm, pŕobně
se řli korpát v malém řředětu. V sedle si dáim čeršty řřed s rozřřevám
Polodivové pŕase kordí a řřlyře mu řřia vedám, pak má řřevone do
řřřka, mřřředí me do kŕve, mřřm řřem mŕdřřim. Na druhou stranu
sedla je čeršty řřřřřly řřes. Jedem pomalu do dalřřého sedla a mřřm
krásné vyřhledy na řředjřř řřřř. V druhém sedle vyřřem na slunec.
Pak má čerá dlouhý řřřř. V kŕvách není kŕvové vechře jako u pŕedě.
Postupně stoupanám a kľesám a pŕojřřím řřřně kŕřřě vesřřřly.

Krásně vidím řřřřřě řřřřřě Bavelle. Uřřřřím k moři a dáim
pŕednost mřřně hlavní silnici po rovině pŕed dalřřím sedlem 400m.
V pět jsem v kempu, zastavní si v kavnice, chľedm se u něj nakřřevám
na sluněčnu a pak si jedem mřřřř veřeči. Po veřeči chľedí sedlem u
autobusu a pŕojřřím vřno, pak se pŕevřem ke stoupaně u slunec a
pŕojřřím vřno až do 13. V moři mřřřř v sousedním slunec chľedm.
Dnes jsem ušel 72 km

úterý 9.9.

Z snídani je vyborná vyhlášená pomazánka, tak se snažím. Zahálám stran, nakládáme věci na autobus a před desátou opouštíme kemp.

Větrák je opět živý a lepší. Po večerní hodině jízdou radujeme se na prohlídce města Gardone. Staré město je postavené ve svahu a je plné úzkých uliček. V poledne město opouštíme a jedeme na jih.

Z plánované zastávky na vyhlídce na Rokinca (nebo tak nějak)

ně nemám, protože je plná parkoviště. Dojedeme až do Bonifacio.

Na parkovišti polkají přivodí starého črnámého, který máš osobní svazky lodí na individuální trasu za krabiček 10 euro na osobu (normálně stojí lodě 18 €).

Vyjedeme z několika rážím, zajedeme do jachty, do kábelky a objednáme opečené město na útesu.

Zahálám jsem město přímo na špičce lodi, takže vidím město i napravo a jichm jízda o čísel. Je to minimální vlny, tak to ani moc nehoupe. Po návratu do přístavu si jdou prohlédnout staré město.

Chvilku balíčkůjím vchýjím uličkami a pak si přisednu ke dalšímu lidem se raději na oběd. Jdu předtím mám salámovou misku a hlavní chod ryba s ryží a mlsní omáčkou. Je to dobré, ale nic na co bych vzpomínal. Ještě chvíli se projdu po městě a cestou do autobusu mákorupím trochu jídla. V pět vyjždíme z města. Větrák se zatáhlo a po chvíli mává drobně přel. Vystroupíme do hor do kempu, který je uprostřed lesa borovic. Už nepuť, ale kape

ze dromů. Potkem stran na rovném místě (možná tu není), dům si malou věc a před 21 rážím do spánku. Je tu jím 13°C. Ke speciální dopisovně dům a odolám naklíče jíř na obrov Radbonyř morocem.

úterý 10.9.

Vypal jsem se zase jednou do rážím. Ubrat mě v 4:30 vzbudilo vzdálené břímění a chvíli na to mi začaly křápat kapky deště na stran, ale ne moc intenzivně. Do rána přel přestalo. K snídani jsou křápat a tak dům předtím valám. Neproněkne čítím na Radina a Paulen a vyjždím až před desátou. Projždím po malé asfaltce přes několik malých vesnic, za poslední je docela dlouhé obouřím a pak už kousek do Liery. Z ní je to ma k kopce a pak do kopce do Calimi, kde si přisedám ke hollám ^{na radbonyř} a poprvé dům korsičí pivo. Za vesnicí ráhneme na lesní cestu, chvíli je asfalt, chvíli jěbná šolovina a chvilku docela hrnské kamenný. Po této celé obouřím asi 8 km do sedla, obrov zastavením na ostrážím. Oblo je obouřím a konečně je cesta trochu rážímavá, do klet do byl jím vidným les a obrov vesnice. Zahálám se obloha, takže se do kopce moc nepotím, ale zase není pěkné světlo na jachty. Kousek za sedlem se napojím na asfaltku, dojedu k bufetu, kde zambnu kolo a jdu asi 2 km ke vodopádu. Je vysoký asi 30-40m

a vydatný. Dělám hodně fotek, směl něco vyjít. Trávím se se losem a jedu
po hlavní zátě do kempu. Okolo jsou pěkné stáhy. Navíc se ránoš brhal
oblačnost a dá se lépe fotit. V 16:30 dojedem do kempu, dám si kus bagety,
opuch a na sluníčku před starým prázem deště. Po briefingu nízdu pínkovit
vohřábal debla s Márou, Míř a Lourenu a opěl si stáhu dmp na kolene. Ach jo.
Vítez popijám víno s pečliváma a polbám tu Francisco a prima party.
V 11:15 nám shanon lampy a chvilí plom zjedne spát.

Dnes jsem nízal 52 km

pátek 11. 9.

Vládnám chvilí po sedne, v orn je omídané a v děveš odzjed kusy,
který veze přěsáhy na celý den do Bonifacia. Nežáť jsem to valení
podemil a nakládám věci jako poslední. Trávím se po asfaltce do
sedla a kousek za ním odbočím na písčitou lesní cestu obušné
kvalitky. Jede se kolem skal a každou chvíli jsou krásně vidět
okolní hory. Po pár km se nespojíme na hlavní asfaltku a po ní
dojedeme až do sedla Col de Bavella 1218 m. Lesem máme ještě na
dlamí značné věže Bavella, které jsou obryšle v mrazech. My ale
máme opět štěstí na počasí, obloha je jako vyčištěná, jen sem tam
mračí. V sedle je spousta lidí a aut. Kto to věchno vyfotím, ostalní
mý nízdem. Ale hned kousek pod sedlem na mě mávoží se ráhů dky,

m

bať si s mímá dásm kafe. Po 9 km spědu carmyšáma kola na
mnohí a jedeme přěšky na přívodem vyhlášené kasáčky Polixhelu.
Na první kasáčky zrovna spěšom lidí, kteří si s agenturou zapletili
camyšom. Dojdu se pokřvat i na druhou kasáčku, dáť si se
zraměšom kolenam nebroufom, a pak si explom v první lúm.
Toda je jako obryšle přěsračaná a ohudená. Po koupeli svířím dál
ke moři, ještě musím přě kovat jedno menší sedlo, jinak jedu více
méno púnd e kape. Lesla vede potúdl podél řeky, která v ředrom
místo nylivíla hluboký kanon. Mijím několik krásných hářů, kde
se lidé koupou. Chvilí po třetí jsem u moře, sahnu do města abych
si koupil něco ke jídlu, ale v pešámě ani v supermarketu mají
sícehu. Trávím se do kempu, kde si aspoň dám čokoládový sušomk
a míšli pyřímdu z obušných rúnd. Ve čtyři doasí autobus s pěti-
kamu a našimi babohy. Pochvím si plam a jedu na pláž, která je
přímou vedle kempu. Tam si ve plánu borovica stu kermířm a
poromju moře. Šlohně fouká a jsou velké vlny, ani se najdu koupal
Nepodání se mi nikoho přěsvedčit na večeri v restauraci v kempu, necha
se mi samolmžom, nakonec si vrašim špagety s repomom a kempem.
Bať sedím u pracovního stolu e palchy a popijám korsičé víno.
Přívodem jeda se ode mě stáhnem fotky do notebooku. Po chvíli se
přěsunnem na pláž, kde si lidi se rájždem korsičm v pohodě dělají
ohři. Kto se jako ráhřom upřě mřívil. Popijám do púlnoci a pak
jedu spát. Dnes jsem nízal 51 km.

sobota 12. 9.

Noc byla jako vždy u moře teplá, spal jsem jen přibližně spáčkem. Prozíravě jsem si vsal hned večer špunty. Přímo vedle kempu vedla rušná silnice a mělkou pářili ještě poději. Vstal jsem v 6:40 po chvíli váhání a šel se podívat na výhled slunce na pláži. Oběh ještě dohořoval. Spousta lidí spala přímo na pláži. Výhled slunce byl naprosto fantastický, vypadalo to jako by se z moře vynořil horizontální balón. Vstal jsem o 106 a kochal. Po přírodním představení jsem šel na snídani, bagety byly dnes rožbaší dobes. Po snídani jsem vyrazil do nedaleké Golezaray podívat se do přístavu. Ueston jsem si koupil v pekárně pečivo. Z přístavu jsem zavolal mámě k svátku. Po návratu do kempu jsem si pomalu catatit věci a pak šel na pláž. Dáno bylo jasno a bezvětrí, led už bylo nad horama spousta mraků a začal foukat silný vítr. Takže z plánovaného plážového volejbalu sešlo a hrál se fotbal na píseku. Na to jsem si s kolemem nehoufnul a jen se díval. Pak jsem si šel na chvíli naplavit, ale byly velké vlny, plavat moc nešlo. Chvilku jsem se válel na pláži na slonítku, pak si dal sprchu, převlékl se, šel dal věci na vůz a zalepil krvavé koleno. Přesně v polovině autobusu vyrazil. Sněhl jsem kempem přímo a s hradbou u měšic deštal demiz. Ueston byly kolony a do Bastie jsme dorazili až po druhé hodině. Nijprve jsem šel nakoupit s přístavní korsičkou dobrůtky

7 km

do místního supermarketu. Pak jsme vyrazili do města na jídlo, jenže užde vařili až od 12ti, tak jsme si dali kapečkon bagetu panini a v přístavu u autobusu jsme se dočarili z vlastních rukou. Před sestou jsme se nalodili na loď, v půl sedme jsme vyrazili na moře. Bohužel jsme přišli pozdě a všechna lehátka na horní palubě byla zabraná. Slijíme se zabraňes a vyhledáváme si nádherný kotpad slunce na obryz zomaku se vzdalující korsičky. Chvilku po pádu slunce a přestavěním dovnitř loďi, kde je ale plno a není si kam sednout. Zabočím v rohu chodby na kabereci a čtu si knížku. Chvilku před 23 jsme už v Livornu a vylopujeme. Čekáme 20 minut až doběhne povinná 9 hod přestávka a pak vyrazíme. Řidičci nám pouští na DVD film Příšerky sro, ale v půlce se zastaví. Dnes jsem ujel 7 km

neděle 13. 9.

Kolem 4:00 odjíme na první přestávku. Nedávilo se mi usnout. Nešťaků po pauze na chvíli usínám. V 7:30 vyrazíme kousek na rakovsko italskými hranicemi Milana a Olyton. V 9:25 se pervea na snídani a carmi hygienou, leda je hrovné láhne. Další zastávka je naplánovaná až na hranicích, jenže na výjezdu chvilku po zedné čekáme půl hodiny před hranicemi než odhlavka odhlavka

12. října je kvůli starší dálnici Kolona a další Kolona je těmí před hranicema, protože v místním městečku mají nějakou slavnost, asi vnostraní. Po druhé odjíždíme v Mikulově a všem nám už praskají motorové měchyty. Chceme si dát v restauraci oběd, ale za 10 minut si ani nedojedáme, tak to vzdáváme, dáme si jen párek v rohlíku. Bez problémů dojedeme do Brna, kde vyrazíme tři Moravačky a pak jedeme hustým provozem po D1 na Prahu, na štěstí už bez kolon. Autobus má asi špatné tlumiče, protože na hubolaté dálnici hrozně poskakuje. Přesně v šest jsme na Lanškrouně. Brácha mě vyváděl až po půl sedmé, nemohl otevřít vrata k garáži. Odveze mě domů a pomůže složit věci. Uvili ještě polecašme a jdu bez spánku, cesta byla opravdu úmavná. Ale stálo to za to, Kosička byla překrásná.